

seu potia, quia etsi quo ad aliquid sui nimirum quoad partem productam actu
sunt, quo ad eam in qua produci potest sunt impotia, quod si humores infinitum con-
nitur in magnitudinibus aut qualitatibus quatenus sunt infinita additio
his verbis exponitur: non sicut quia maius quatenus sunt divisione infi-
nita, his verbis: non in tot partes quia in plures: sicut autem certum in numeri
his verbis declaratur: nec tunc quia plura.

*ita se infinitum ut dicantur
ita se infinitum ut dicantur*
1^a coelo

His ita constitutis & assertioibus gasio posita est exponenda. Pri-
ma sit. Non potest naturaliter dari in rerum natura infinitum actu priori modo.
Quam assertionem conatur ostendere, tum hoc loco, tum i. lib. de celo.
quod quod nullum infinitum actu hoc modo sumptum dari possit viribus nature
sive sit unum corpus, sive multitudo aliqua, sive qualitas, his verbis ostendit.
Et imprimis quod nullum corpus hoc modo infinitum dari possit quoddam
argumento suadet, quod partim ex hoc loco partim ex i. de celo colligitur in
hunc modum. omne corpus simpliciter potest naturaliter moveri, aut motu recto
ut gravia, levia: aut ut motu circulari ut celum: sed corpus infinitum neu-
tra horum modorum potest moveri: quod non potest esse naturaliter. Aliter prop. quo ad pri-
orem partem probat quia si fuerit infinitum actu occupabit omnem locum
ac proinde nullo modo poterit moveri motu recto cum nullum relinquatur spa-
tium ad quod tendere valeat, si vero non fuerit acta ex parte ut v. gra. si fuerit
infinitum versus orientem sicut versus occidentem, sic etiam non
poterit moveri motu recto, non quidem versus orientem cum ea ex parte
infinitum esse dicatur, nec enim habebit spatium in quod tendere po-
ssit versus orientem, nec etiam versus occidentem poterit, quia de-
seret aliquam partem eius spatii quod versus orientem occupabat, quod im-
plicat contradictionem cum versus eam partem infinitum sit. //

Quoad posteriorem partem quod nimirum nec circulari motu
possit moveri suadet, & imprimis supponendum est omnes lineas rectas
dulas a centro eiusdem circuli eo magis a se ipsis distare, quo magis a
centro distant, ac proinde si infinite distant a centro, infinite etiam
a se mutuo distare, tum sic: si corpus infinitum moveretur circula-
riter

lariter ductas duabus lineis a centro eius corporis in infinitum, altera
sursum, altera dextrum tandem fieret ut una ad locum alterius perueni-
ret. sed inter has duas lineas datur infinita distantia, (ut patet ex supposito
nec facta) ergo distantia infinita potest percurri et absolui tempore finito
est absurdum.

Deinde v^o quid nullo, multitudo infinita naturae dari possit suadet hoc
modo. si enim tribus fieri potest infinita rerum multitudo ea imprimis
non est rerum spiritualium cum earum productionem non attingerent.
valeat; nec et est rerum naturalium corporalium, nam vel extra caelum
eas produceret, vel intra caelum extra caelum non potest, quia agentia naturalia
ut in his ^{infinite} extra caelum agere solent, ita credendum est non potest intra caelum

non potest comprehendi, cum spatium cum spatio finitum res infinita
magnitudine affectus complecti nequeat. nullo igitur pacto potest infinita re-
rum multitudo naturae fieri. quod autem caelum finitum sit
in hac re supponitur ex eo constat quod circulariter moueatur, nec si
in finitum est potest circulariter moueri ut ostensum est quod enim quali-
tas infinite intensa non potest naturae dari in rerum natura probatur quia ab effectibus
finita et limitata proficisci non potest qualitas infinite intensa. et nequo-
quam limitata, omnes autem res naturae sunt centiam finitam et limitatam.
a nulla re naturali potest qualitas infinita proficisci. ita igitur non potest naturae
dari infinitum alio priori modo.

quod ita sit infinitum
ut dicitur infinitas per
si non potest esse in materia

2^a assertio Infinitum alio posteriori modo datur in rerum natura, ergo
assertio ex ipsa explicatione infiniti hoc modo sumpti satisfiam patet.
quod quidem in linea sicut dantur infinita per se proportionales quae partibus
copulentur, sic et dantur infinita multitudo punctorum quae imme-
diata esse non potest. ut lib. 6. planum fiet, nec mirum est quod summo in-
finitum in rerum natura esse concedatur, quia res illa quae multitudine hanc
infinitam constituent non sunt multa simpliciter entia, sed unum potius
ens per se, ac finitum constituentia.

2^a concl^o

Pro cuius intelligentia adverte ea oia, quae constitunt entiam
 totam alicuius entis perse simul accepta non ee plura entia nisi pot.
 id enim appellamus unum simplr ens quod habet ee indivisum in
 se & divisum a quocumq; alio, at v. illa ex quibus tota entia ali
 cuius entis perse constituitur non habent singula suu ee infinitum
 divisum a quocumq; alio qn quid em oia ad unius constitutionem copu
 lantur, quavis n. singula habeant suu ee seu existentiam parti
 alem ea hi' diuisa no e ab existentis partialibus alicuaru partium
 cum ois ad unam existentiam totius constituendam sint conuicta.
 vnde pt vt multa p. integrantes no dicantur multa simplr entia sed
 entia pota, constata entia in unum simplr ens, eodemq; modo puncta oia
 quae in linea quadam reperiuntur, ac partes eius integrantes, non sunt
 multa simplr entia, sed entia pota, ex quibus in simplr unum
 ens ac finitum componitur. itaq; p. res quae multitudine nullam
 infinitam constituunt, no ee multa simplr entia, ac proinde miru no
 ee, quod sumoi infinitum in rerum na ee dicatur.

3^a concla.
 t. ita ut infinitum ut v. n.
 est pot. in partes aequales uni
 atq; n. ut p. ead. uniu.
 abere.

3^a assertio. Infinitum pota 2° m^o recepto nondatur in rerum na,
 daretur aut si mundus ab aeterno fuisset. Prior pars huius assertiois
 p. cum p. et motu sicut & mundus ab aeterno no fuerint, poste
 rioremo no e huius libri loci confirmare. eamtr. q. p. s. ostendimus

4^a concla.
 ita ut infinitum ut l. per
 p. pota in infinitum di
 ut p. l. ut in infini
 ut a. p. p.

4^a assertio Infinitum pota 2° ac 3° m^o nali ee pt in rerum na. q.
 quid em satis aperta e cum magnitudo ois infinitum diuidi possit
 per p. proportionales ut lib. 6. demonstrabitur & ex conseq. numeris.
 in infinitum augeri pt, accrescit n. numerus additis sumoi unitatibus
 quae multipli cantur facta diuisione magnitudinis quare cum hae
 in infinitum. per p. proportionales diuidi possit, numerus et infinitum
 augetur. //

Superest.

17

Supereſt ut argumenta mutuo propoſita diluamus. Ad 2um igitur dicitur
id quod ſi alibi infinitas partes extensionis aequales alicui designata & non
communicantes inter ſe. inter ſe eſt infinite extenſum, non aut id quod habet
infinitas partes proportionales. & non infinitas partes. At 2° quantum magni-
tudinem habere alibi infinitas partes proportionales & non infinitas
partes aequales alicui determinata assignata & non eorundem inter ſe.

Ad 2um dicitur finitum vel infinitum vel alibi vel poſſibile. non ideo uocari
rationem quantitatis quod dicitur aliqua quantitas & indicant ſibi infinitum
ſed quod infinitum vendicat ſibi quantitatem ut vacuum ſibi vendicat lo-
cum unde, et eſt vacuum vel plenum eſt poſſio loci quod ſi daretur loco vacuum
cerneretur in loco. Ita eſt infinitum vel finitum dicitur poſſio quantitatis
quod ſi daretur infinitum in rerum natura. cerneretur in quantitate.

Ad 3um Concedendum eſt dari infinitum alibi ſecundo modo ut in 2°
aſſerione docuimus ut infinitam punctorum multitudinem.

Ad 4um Argum^{um}. facile reſponderemus ſi diceremus Alonem exi-
ſtiſſe aeternam aiam realem eſt mortalem, verum quia verifimilius eſt eum
non latuiſſe aiam realem immortalitatem ut lib. 3° de aia oſtenditur
reſtat ut dicamus Alonem ſac in re ſibi repugnante aſſerente generationem
ſouum ab aeterno fuiſſe, nec hinc dari infinitum, & quoniam hanc repugnantiam
vidit idcirco de nra aia immortalitate adeo obſcurè locutus eſt ut quid
de hac re ipſe ſenſerit nunquam ſatis declarauerit.

Verum Infinitum Poſſit dari diu- na Virtute. Q^o 2°.

Partem affirmatiuam huius quaſtionis ſequuti ſunt nonnulli ex
Theologis ut occam in 2° dy. 1°. & gregorius Ariminenſis in 1°.

dist. 43. q. 4. *S* Gabriel qui alteram e^t probabilem e^t putauit.
ca. v. h^{ic} argumentis v^t suaderi. 1.º Quidquid n^o implicat contradic-
tionem deus p^t facere: sed e^t infinitum actu n^o implicat contradic-
tionem nullam enim assignabit quis; 2.º deus p^t facere infinitum
actu.

Q In continuo sunt infinita partes proportionales. Sed deus p^t
eas o^mes simul in eodem instanti separare: 3.º facere p^t infinitum actu.
Minor sic probatur. quidquid deus conseruat interueniente ~~causa~~
causa secundo qua n^o e^t de e^tntia eius quod conseruatur, p^t
ipse solus conseruare; sed deus conseruat partes proportionales
in continuo interueniente unione ipsarum inter se, qua unio n^o
non e^t de e^tntia ipsarum: 4.º p^t deus h^{ic} mod^o partes conseruare sine
unione, ac p^oinde diuina potestate dari p^t infinitum actu.

Eodem argum^{to} p^t probari per diuinam potiam dari posse
infinitam magnitudinem actu, si n. deus in 2.ª parte proportionali
Sora creet quantitatem vnius palmi, & in 2.ª creet quantitatem al-
terius palmi, cum p^ocedenti continuatam. Sita in ceteris infinita
Sora dabitur dabitur magnitudo actu Infinita.

4.º Mors veli potuit per diuinam potiam e^t ab eterno quo p^osito
p^ocessissent infiniti dies; sed in singulis diebus posuisset deus creare
singulos angelos eosq^{ue} conseruare: 5.º deus p^t t^ut facere actum
finitum.

5.º Verum p^omanentium ut angelorum vel aⁿim^um n^o alium tot
p^t deus in instanti simul producere, quot p^t efficere successine, p^ono-
mij q^u deum t^ut fecisse in hoc instanti quot p^t successine, iam sic
vel res, res a deo producta finita sunt vel infinita, finita e^t n^o pot^t
qm^o alioquin n^o posset deus ultra finitam multitudinem aliquid effi-
cere, erunt igitur infinita, quare diuina potia videbitur posse fieri actu
Infinitum.

6.° faciat Deus in hoc instanti tot quot potest simul in eodem instanti
simul facere hoc n. ut fieri plane potest ab eo op. Max. vel igr illa
erunt finita vel infinita, non finita, quia deus plura finita facere
potest, erunt igr infinita: ut 9.° potest fieri aliquid infinitum divina potentia.

7.° qui potentia est perfectior eo plura potest potentia v.° dei est aliquid infinita:
potest 9.° dei potentia dari infinitum aliquid.

Oppositam sententiam amplectitur D. B. 2. a. p. 9. et 7. et apertius co
libeto nono art. 2.° Scotus in 2.° de y. c. 9. 3.° et diversis bona ventura
2.° de y. 43 et alij plerique quae sententia probabilior est eam v.° et affer
tionibus exponemus.

Prima assertio, implicat contradictionem dari in rerum natura magnitu
dinem aliquid infinitam, quae quidem his rebus ostendi potest et imprimis
quod deus non possit efficere magnitudinem aliquid infinitam, quae quo
versus probari potest eo argum. quo superiori 9.° usi fuimus ad proban
do potest naturae talem magnitudinem dari in rerum natura, eandem v.° vim
habere ut hoc loco sic, nec v.° ~~videtur~~ refert quod illic ad destruenda
naturae infinitum, sic v.° ad infinitum etiam divina virtute excluden
dum, afferatur, nam sicut ibi corpus illud infinitum naturae datum mo
veatur non aliunde, incommodum (quod ibidem colligebamus)
inferubatur nisi quia corpus illud erat infinitum ita si magnitudo in
finita omni ex parte divina virtute daretur non aliunde, idem in
commodum nasceretur quam ex infinitate corporis infiniti dati.

6.° Concl.°

2.° si deus potest efficere magnitudinem aliquid infinitam, producat
igr quandam quae sit infinita versus orientem, et finita versus occide
ntem, quae data sequeretur eam potest moveri versus orientem, et non
versus occidentem orientem quod implicat contradictionem, impri
mis n. ut adversarij concedunt potest deus eam movere versus
occidentem per spatium decem cubitorum, et suaderi potest hoc
ipsum, quia cum deus totam illam magnitudinem creavit potuit ea

ita in

ita in loco collocare ut inciperet ab initio illorum decem cubitorum
 idq; nihil addendo: 9° et modo postquam est taliter in modo collocato,
 poterit eam mouere per spatium illorum decem cubitorum, sit igr
 eam mota, deinde v^o poterit tery eam ad locum pristinum reuoca
 re nisi velis concedere poeē deum tras ferre magnitudine
 ab uno loco in alium et non poeē illam reducere, quod plane
 absurdum 4. vii. 9° magnitudo illa poterit per diuinam potiam
 moueri versus orientem: quod v^o no possit moueri expressa sen
 tentia e' aduersariorum, ut videre e' apud gregorium loco citato
 Q. deinde probat qd nihil pot moueri motu recto versus aliqua p^{tem}
 nisi ad occupandum quem antea non occupabat, sed magnitudo illa
 occupabat antea totum locum qui e' versus orientem, nisi forte aut
 partes condenserentur, aut se inuicem penetrarent quod ponamus no
 contingere.

alia probatio.

3° probat eadem ratione qm data magnitudine aliqua infinita
 versus orientem, et finita versus occidentem quae est figura quadrat
 gularis, et pedali ter lata pedali ter profundo. sequetur poeē fieri ex
 illa aliquid infinitum ex oī parte, nihil p^{tem} ei addendo quod occu
 paret spatium imaginarium versus oēs duas loci, sed talis oī ex
 parte infinita dari no poeēt ut supra diximus: fieri 9° no pot ut de
 fur magnitudo aliqua infinita secundū longitudine finita v^o sm
 latitudinem. sequella ont. buid at n. deus magnitudine illa in p^{tem}
 vnius pedis, et 2^{am} partem ponat supra primam, deinde 3. et 4. am
 ad alius latus illarum, deinde alias 4 et conuugat cum priori
 bus recto versus occidentem, ut fiat corpus vndiq; quadratu et 20. loc
 teras oēs adiungat in modū figura quadrata versus oēs duas loci
 hoc igr corpus erit infinitū oī exp^{tem} cum antea no eet et ex ea sequet.
 occupabit totum spatium cum antea no occuparet et hoc sine ulla
 additione quod erat probandum

2° assertio

2^a assertio implicat contradictionem dari multitudinem rerum corporaliu actu infinitam. Et hac assertio confirmari hoc argumentu potest ex infinita corporum multitudi ne potest fieri magnitudo infinita ex parte, ut ex multitudine infinita guttarum aquae, aquae quaedam infinita magnitudinis, quare cum ostensum sit in superiori assertione non potest fieri magnitudinem actu infinitam consequens est ut dicamus nec potest fieri multitudinem rerum corporaliu actu infinitam.

2^a concl^o

3^a assertio implicat contradictionem dari multitudinem reru spiritaliu actu infinitam. Hoc concl^o ita probat si Deus posset producere multitudinem reru spiritaliu actu infinitam posset sane producere infinitos angelos, sint 9° oes in eodem spatio quod sit * 100 cubitorum applicentur q se simul ad lapidem aliquem mouenda per illud spaciun hoc dato sequitur lapidem illum moueri simul et non moueri, quod implicat contradictionem. cum 9° ex nulla alia suppositione proficisci videatur nisi quia angeli qui se ad mouendum lapidem illum applicauerunt sunt infiniti. fit ut implicet contradictionem dari infinitam multitudinem angelorum et pari ratione quam cumq multitudinem aliam reru spiritaliu: quod v^o sequatur lapidem illum simul moueri et non moueri patet lapis n ille quia non potest esse simul in pluribus locis mutaretur in tempore, ac proinde mutatio illa esset motus, et cum mutaretur a virtute infinita mutaretur in no tempore, seu in instanti, ac proinde non moueretur cum motus in instanti non fiat ut lib. 6. p. 1. videbimus hac tamen ratio ex sequenti concl^o planius intelligetur.

3^a concl^o

4^a Concl^o Implicat contradictionem dari qualitatem actu infinitam quo ad intentionem, quae quidem hac ratione ostendi potest quoniam si non implicaret contradictionem fieri qualitatem actu infinitam

4^a concl^o

intensa

intensionem potest fieri gravitas infinita et intensionem, aut calor, aut alia
qualitas aliqua implicat aut contradictionem fieri gravitatem in
tensionem: ^{infinita} non potest igitur nullo modo fieri qualitas quae ad intensionem infi
nitam. Minor probatur. nam si fieri potest gravitas infinita intensionem fiat
in lapide. Unus palmi positus in regione aeris et relinquatur lapis
sua natura nihil obstat quominus ad terram descendat, hunc sequetur
lapidem. Hunc simul moveri & non moveri quod implicat con
tradictionem, imprimis, lapis movebitur, descendet, ad terrae
superficiem ad quam pervenire non poterit nisi loca interiecta
percurrat: quare quomodo non poterit in uno eodemque tempore
instanti esse in locis interiectis, et inter superficiem terrae (alio
quin natura esset simul in multis quod fieri nequit) erit in diver
sis instantibus, sed inter quorum duo instantia tempus interiecti
sum est: igitur descensus ille in tempore fiet, ac proinde lapis ille vere
dicitur moveri, sed quod nulla ratione, lapis moveatur ita ostendit. Des
census ille fieret in instanti seu in non tempore, motus autem non nisi
in tempore fieri potest: igitur lapis non moveretur. Maior duobus argum.
probatur. 1. quidem hoc modo quo virtus motiva maior est, eo celerius ca
eteris partibus movetur mobile, ac proinde in breviore tempore spatium
pertransit: sed virtus motiva huius lapidis, scilicet gravitas est infinita
ut conceditur: igitur lapis movebitur infinita celeritate ac proinde
in non tempore.

Deinde hoc pacto. Si lapidis virtus infinita moveretur in tempore v. g.
unius horae, sequeretur virtutem finitam & infinitam movere idem
mobile per spatium aequale in tempore aequali quod aperte falsum est
sequella probatur quoniam si summo lapidis solum haberet gravitatem ut
dicitur moveretur per idem spatium certo aliquo tempore v. gr. decem
horarum: si igitur in lapide isto ponatur alia quaedam finita gravitas
quae superet gravitatem ut scilicet eadem propriam ^{portione quae tempus 10. horarum} eundem lapidem movere
excedit tempus unius horae nimirum gravitas 80 graduum ea lapidem
movebit in tempore unius horae quidam infinita gravitas eundem lapidis

* eundem lapidem mouere dicebat quod sic ostenditur, nam qualis e proportio
 virtutis motiua ad virtutem motiuam talis e etiam sporis ad spul gm mo
 bile idem e, & spatia aequalia, vel idem spatium: sed proportio motiua
 e decupla et sporis: 9°: quo argumentationis generis quo *in his lib.*
 videtur, id emg nobis lib. 7 explicabitur, illud in aduertim e Soeloco
 et si proposita ratio solum videatur ostendere dari no poe et diuina vir
 tute *etia* grauitatem aut aliquam aliam grauitatem aeterna infinita
 no in propterea existimandum ea produci poe aliquam coeterarum
 qualitatum infinitam nam *opposita* ratio sufficere vt, et probabili neq
 mus non modo qualitates aeternas sed alias quascumq dari poe in fini
 tas cum par in oibg ratio ee videatur, licet in ijs no tam apertam contra
 dictionis implicationem quam in alijs reperiant.

Restat igitur ut ad argum^o respondeamus in his *opposita*. Ad 1um quidem ex
 dictis patet solutio cum ostensum sit implicare contradictionem dari actu
 infinitum.

Ad 2um negando minor prop^o e. Quod probationem dm e maiore e ea vera
 modo vnde nulla sequatur contradictio, ex separatione v^o oium partium continui
 colligi apertam contradictionem, quod facile ostenditur hoc modo. Nam si continuum
 aliquid eet actu diuisum in oem sua partem partes illa qua resultarent com
 plecta diuisione eent re ipse diuisibiles & indiuisibiles, non diuisibiles quia
 cum diuisiones omnes sint exhausta iam amplius diuidi no poterunt: diui
 sibile v^o q^o componebant continuum, num quodq n ex ijs componitur in que
 diuiditur, partes aut componentes continuum diuisibiles ee debent vt Allex
 lib. 6° demot^o bat.

in nris ee dicit di
 uisibiles per actum
 diuisioe sporis e iij po
 tentialia diuisibiles

Ad 3um Probandum in quavis parte proportionali hora singulat^o sumpta
 poe creare unum angelum no in collectione oium, eodem gm^o in quavis
 parte proportionali hora diuisim accepta poe producere quantitate vni^o
 galmi no in oibz collectiue, implicat n contradictione produci infinita
 actu per partes proportionales sporis, quia dsequeretur dari vltima partem
 productam et nondari vltima imp^{em} productam, Sequella hoc m^o deducatur.

diuisim i, disiuunct
 vel in hac vel in illo
 At v^o collectiue, i col
 lectiue, et in hac, et in
 illa, et ita in caetero

Nam

Nam cum non debet ultima pars proportionalis Sora et in singulis partibus
proportionalibus supponatur produci pars aequalis quantitas manifeste
sequitur non dari ultimam partem productam, quod v^o sequatur dari p^o
Si Deus faceret producere in singulis partibus proportionalibus huius Sora
singulas quantitates unius palmi & copulare eas praecedentibus faceret
Sane ita eas produceret in 1^a parte proportionali produceret ^{am p^o}
in manu Sora, & in 2^a expelleret illam de manu Socratis, & produceret aliam
& in 3^a expelleret hanc, & produceret aliam & in infinitum Sumo; tum sic;
Aut infine Sora maneret pars aliqua in manu Socratis, aut non, non est d^m
non manere qⁱ cum o^mnes partes sint productae in manu Socratis nec ulla fuerit
inde expulsa, quia alia sequuta fuerit, non potest capere intell^u, quod infine Sora
nulla pars maneat in manu Socratis, maneret igitur, cum non faceret manere alio
nisi ultimo eo quod o^mnes partes quae postea d^m habuit sunt expulsa per ad-
uentum alterius daretur sane pars ultima producta quod erat p^om. Pra-
terea si Deus faceret in singulis partibus proportionalibus huius Sora producere
singulos angelos pari modo faceret in 1^a parte proportionali producere unum
Angelum, & in 2^a annihilare illum, & in 3^a producere eundem & in 4^a
annihilare. & ita in infinitum producere illum & in singulis partibus in
paribus et annihilare in partibus paribus. Sed consequens implicat contra-
dictionem: q^o fieri non potest ut Deus producat in finitum per partes proportio-
les Sora. Maior d^r nota. minor prob^r, quia sequeretur illum angelum infine
Sora nec esse nec non esse quod implicat contradictionem, nam si dicitur illum esse
data igitur fuit pars aliqua in parte in qua ille ita fuit productus & non fuerit
postea annihilatus, quod est aperte falsum cum nullus fuerit data pars impar
quod quam non fuerit sequuta aliqua pars par, in qua fuerit annihilatus:
si v^o dicitur illum non esse argumentabimur eodem modo dabitur n^o pars aliqua
par in qua ita fuit annihilatus ut post illam non fuerit productus, quod est aperte
falsum, cum nulla fuerit pars par qua non fuerit sequuta aliqua impar in qua
fuerit productus.

Ad 4um concessa maiori distinguenda e minor potuit n. Deus op.
 Maxe in singulis diebus diuisim sumptis creare singulos eos q. conseruare
 q. nullus e dies h. gillatim sumptis in quo non potuerit creare unum Ange-
 lum ipsum q. conseruare quo m. eadem e conseq. at v. modis et singulis
 diebus collectiue sumptis non potuit creare singulos angelos, nec in
 ita collectione singulorum dierum potuit singulos Angelos creare &
 conseruare nam hoc eet producere infinitum actu quod offensiu e m-
 plicare contradictionem.

Pro solutione quinti aduertim e potiam Dei non ex eo ee infinitam
 quod possit producere actu infinitum cum offensum sit Summo infini-
 tum nulla roe fieri poee, id igr. pones quod attenditur infinita Dei potia
 e infinitum sine categorematice. hoc e non tantum quin maius, ut no fit
 quin plura qui aut dicit no fm gum maius, aut no fit quin plura, non di-
 cit aliquid certum, ^{aut quid piam} quod designari potest valeat, nam ex eo ipso quod de-
 signari potest iam ita eet tantum ut no eet maius, vnde fit ut infinitum
 sine categorematice non possit secundum se totum ad actum reduci, si
 n. reduceretur iam tantum eet ut maius ee no poee, aut fit ut plura ee
 non valerent. Hoc posito distinguendu e antec. quinti argumenti, aut n.
 significat quamuis designatam multitudinem angelorum quam Deus successi-
 ue pt creare, producere, poee produci in eodem instanti hoc quo modo
 concedendum e antec. nec inde sequitur vllum in commodum qm multi-
 tudo illa erit finita ultra quam Deus pot. alias in infinitum maiore pro-
 ducere. Aut significat itam collectione comp. uidentem Angelos
 quot quot producti sunt & pnt. produci, poee dari in hoc instanti: quo pacto
 negandum e antec. nam collectio hac e infinita sine categorematice
 cum no possit tanta ee quin maior ee valeat: At v. infinitum sine catego-
 rematicae no pt secundum se ad actum reduci ut supra e offensum.

Ad 6um pari modo respondendum e nam vel Deus possit facere in hoc
 instanti quamlibet collectione Angelorum designatam ac certam qua
 libet -

qualibet illarū finita sit nō p̄t facere ut existat illa intellectus infinito
ut ex supradictis ē manifestum

Ad 7.um concessa maiori & minori, nam cum implicet contradictionem
dari infinitum actu ut probatum ē licet potentia divina sit infinita, & e
nō poterit producere infinitum actu quod ex parte divina potentia vege
natur defectus, sed quia recepto ē impossibili, a quo tamen effectus
respondens infinita potentia ad quem nulla alia potentia pertingere p̄t, ut pote
ex nihilo independenter quā a materia res producere. Rad. v. cur potentia
divina cum sit actu infinita nō pot producere infinitum actu, & qm̄ ē
potentia libera, nec pot applicari ita ut agat s̄m̄ ultimā potentia, quod si non
cet libera sed ageret ex necessitate nā ut v̄r putassetur. At, sane
produceret infinitum actu, sed ut implicat contradictione dari infinitum
actu, ita implicat Deum agere ex necessitate nā.

Possit ne infinitum ab aliquo in tellectu cognosci Q. 3.º

Ergo de infiniti productione restat de eiusdem cognitione
paucis disputemus: non exatatur autē hac q̄ de infinito formalr̄ sumpto
ut. s. significat negationem finiti, cum n. ois negatio intelligatur per nā
quam negat, et finiti nā a quoisq̄ intellectu cognita sit perspicuum ē q̄ inf
nitum formalr̄ sumptum a quoisq̄ cognosci p̄t, exatatur q̄ de infini
to materialr̄ sumpto hoc ē de re qua infinita nominatur.

Illud etiam intelligendum ē duplicem eē cognitionem: alteram qua
res aprehendit̄ conceptu (alteram, qua res cognoscitur, non s̄m̄ conceptu)
ad ipsam terminato, ut cum homo aprehendit̄ in coi p̄prio ac peculiari
conceptu; alteram qua res cognoscitur nō s̄m̄ conceptu ad ipsam terminato

sed ad